Тема: Ціни та ціноутворення

Закон України «Про ціни та ціноутворення» від 21 червня 2012 року визначає основні засади цінової політики і регулює відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін, а також здійснення державного контролю (нагляду) та спостереження у сфері ціноутворення.

Ціна – це грошовий вираз вартості товару. Вартість товару утворює його ціну, але кількісно ці величини не збігаються. Вартість товару є основою, навколо якої відбуваються коливання його ціни.

Ціни на сільськогосподарську продукцію мають виражати в грошовій формі суспільно-необхідні витрати на її виробництво, але в формі ціни вже закладена можливість її кількісного відхилення від величини вартості.

Ціни виконують функції:

Планово-облікову. За допомогою цін визначають масу валової і товарної продукції, валовий дохід, прибуток, розмір витрат і собівартість продукції.

Стимулювання виробництва. На продукцію підвищеного попиту встановлюють більш високі ціни, що спонукає до її виробництва.

Розподіл і перерозподіл створеного валового доходу між галузями, забезпечення відповідних пропорцій між фондами споживання і нагромадження.

Ціни у сільському господарстві поділяють:
а) залежно від призначення
ціни оптового обороту (закупівельні, оптові підприємств, оптові промисловості, розрахункові, договірні);
ціни роздрібного товарообороту (роздрібні, тарифи, послуги);
обліково-статистичні ціни і ціни планових порівнянь (порівнянні, кадастрові);
ціни зовнішньої торгівлі;

б) залежно від сфери функціонування
закупівельні;
оптові;
розрахункові (використовують за економічних взаємовідносин орендарів з сільськогосподарським підприємством і т. ін.);
договірні;
роздрібні ціни (на предмети споживання);
ціни за кошторисною вартістю (на будівельну продукцію);
тарифи (ціни на послуги).

Основні принципи ціноутворення на сільськогосподарську продукцію:
ціни на продукцію сільського господарства мають бути економічно обґрунтованими: покривати витрати сільськогосподарських виробників і забезпечувати отримання відповідного прибутку;
рівень закупівельних цін на продукцію сільського господарства треба визначати на основі суспільно-необхідних затрат праці на сільськогосподарських підприємствах з гіршими умовами виробництва;

встановлення економічно обґрунтованого співвідношення закупівельних цін на різні види сільськогосподарської продукції;
встановлення економічно обґрунтованого співвідношення цін на сільськогосподарську продукцію і на промислові засоби виробництва;
рівень закупівельних цін на продукцію сільського господарства встановлюють з урахуванням її якості;

закупівельні ціни встановлюють з урахуванням строків реалізації;
рівень закупівельних цін встановлюють і регулюють з урахуванням співвідношення між попитом і пропозицією, а також споживчих властивостей різних видів продукції. Ціни мають заохочувати виробництво тієї продукції, потреба на яку задоволена не до кінця;
закупівельні ціни на окремі види продукції сільського господарства диференціюються за зонами.